

til det en Stilling, som er helt forstellig fra den, Finansudvalget har indtaget; det er nemlig med Hensyn til Vindringsforslaget under Nr. 373 angaaende en Bevilling til Udgifter ved Reparation af det saakaldte Helligaandsshus i Randers. Naar jeg nu har en noget anden Stilling end Finansudvalget i dette Spørgsmaal, vil jeg paa Forhaand bede Finansudvalget ikke optage det som et Mistillidsvotum; jeg er særdeles fornøjet med det ærede Finansudvalgs Stilling saa godt som paa alle Omraader og anerkender den indgaaende Dygtighed, hvormed det har behandlet Finansloven; men paa dette Omraade er jeg ikke fuldt enig med Udvalget. Naar jeg nu siger, at min særlige Stilling ikke skal være et Mistillidsvotum, er det temmelig klart, at den ikke kan være det; thi Stillingen til denne Bevilling beror paa to Ting, paa et Støn og paa Følelsen. Jeg vil sige om Følelsen, at paa den beror det jo, hvor højt vi sætte vore Fortidsminder; og Finansudvalget har jo ensstemmig vist, at alt, hvad der gaar tilbage i Fortiden, sættes højt; det forekommer det mig, at man har vist ved at gaa saa ensstemmig til denne Bevilling. Men Følelsen maa være underkastet et Støn, og da vil jeg rigtig nok sige, at mit Støn gaar ikke i den Retning, at netop denne Bevilling har nogen særlig Betydning for at opretholde de gamle Minder. Jeg er ligesom det ærede Medlem fra Randers By og Randers Balgkreds (Vüttichau) tilbøjelig til at mene, at der er bedre og mere værdige Objekter end det nu her foreliggende til at bringe Ofre paa, naar det gælder om at bevare vore Fortidsminder. Det ærede Medlems Udtalelser gibe mig noget mere Mod til at tage Stilling over for denne ensstemmige Stilling, som Finansudvalget har taget. Det ærede Medlem vil ganske vist stemme for Bevillingen, men Anbefalingen, han gav den, var meget kølig, og for mig saa det egentlig ud til, at det snarere var en Misrekommandation, at han egentlig helst vilde have, at man ryddede denne Plads derovre; men maaste jeg kan have misforstaaet det. Jeg vil sige om min Stilling til dette Spørgsmaal, at jeg ogsaa gerne vil være med til at bevare vore gamle Minder, og da jeg hørte, at dette Spørgsmaal blev en Smule aktuelt, gjorde jeg, hvad jeg kunde, for at sætte mig ind deri, og jeg huffede jo, at vi nogle Aar tilbage ogsaa havde dette Spørgsmaal fremme, støttet af et meget indflydelsesrigt Medlem af dette Ting. Naar det nu atter kom frem, maatte det være min Opgave at komme til Bunds deri, og ved Hjælp fra et æret Med-

lem fra Finansudvalget fik jeg Beslighed til at sætte mig ind i de vedkommende Bilag, saa jeg kunde danne mig en paa Overbevisning grundet Mening om Spørgsmaalet. Maa jeg nu allerførst sige, at dette ægtede tidligere Medlem af Tinget og hans Stilling til dette Spørgsmaal forstod jeg godt, uden at jeg derfor et Øjeblik havde Sympati dermed; thi selv de dygtigste Mænd kunne jo have deres Sympatier, og ingen vil vel fortænke Grev Holstein-Ledreborg i, at han særlig havde Sympati for Opretholdelsen af en gammel Klosterbygning. Men denne Sympati har jeg nu ikke, og gennem de Bilag, der have foreligget i Udvalget, er jeg kommen til den Overbevisning, at denne Bygning ikke har det ringeste med Fortidens Minder at gøre. Den har kun det ene, at den er gammel, den er fra 1434. Men spørger man — og det var det første, jeg saa efter, da jeg gik disse Bilag igennem — hvilke historiske Begivenheder der knyttede sig til denne gamle Bygning, mangler Svaret. Der oplyses ikke noget om, hvilket historisk Navn der knytter sig dertil; der er altsaa ikke noget historisk Minde, der knytter sig til denne Bygning, man ved kun det, at det er en Klosterbygning. Men vi have jo flere Klosterbygninger her i Landet, og vi have givet flere Bevillinger i Aarenes Løb til at restaurere saadanne gamle Bygninger, sidst tror jeg, det var til Mariager Kloster; det er dog ikke nødvendigt at blive ved at bibeholde alle gamle Bygninger, som ikke have anden Ret til Bibeholdelse end netop den, at de ere nogle hundrede Aar gamle, naar der ikke knytter sig noget andet dertil end det, at de staa der som Monstrum'er, der ere vinde og skæve, og naar der egentlig ikke er nogen Bygningskunst deri. Det maa de Herrer have set af de Tegninger, som foreligge for os, at denne Bygningsstil er ikke, selv saaledes, som den vil se ud, efter at den er bleven opfrisket ved en Restauration, anderledes, end at man har den endnu ganske anderledes i ældre Bygninger. For mig har det altsaa stillet sig saaledes, at der ikke var Grund til at gaa med til Bevillingen for Randers Skyld eller af historisk Interesse, fordi der ingen Historie knytter sig dertil. Ja, dersom man kunde have paapeget noget Sted, hvor Randers Bro havde ligget, selv om man ikke kunde vise, hvorledes Randers Bro var bygget, saa vilde jeg være med til at bevilge, selv om det var 100,000, saa var der noget virkelig historisk. Dersom man kunde vise, hvor Stedet var, hvor Niels Ebbesen gik ind til den mindeværdige By Randers, og vi saa byggede en Bro til